20/03/2020

Отворено писмо от монаси, монахини и свещеници относно въведеното извънредно положение и епидемията с коронавирус

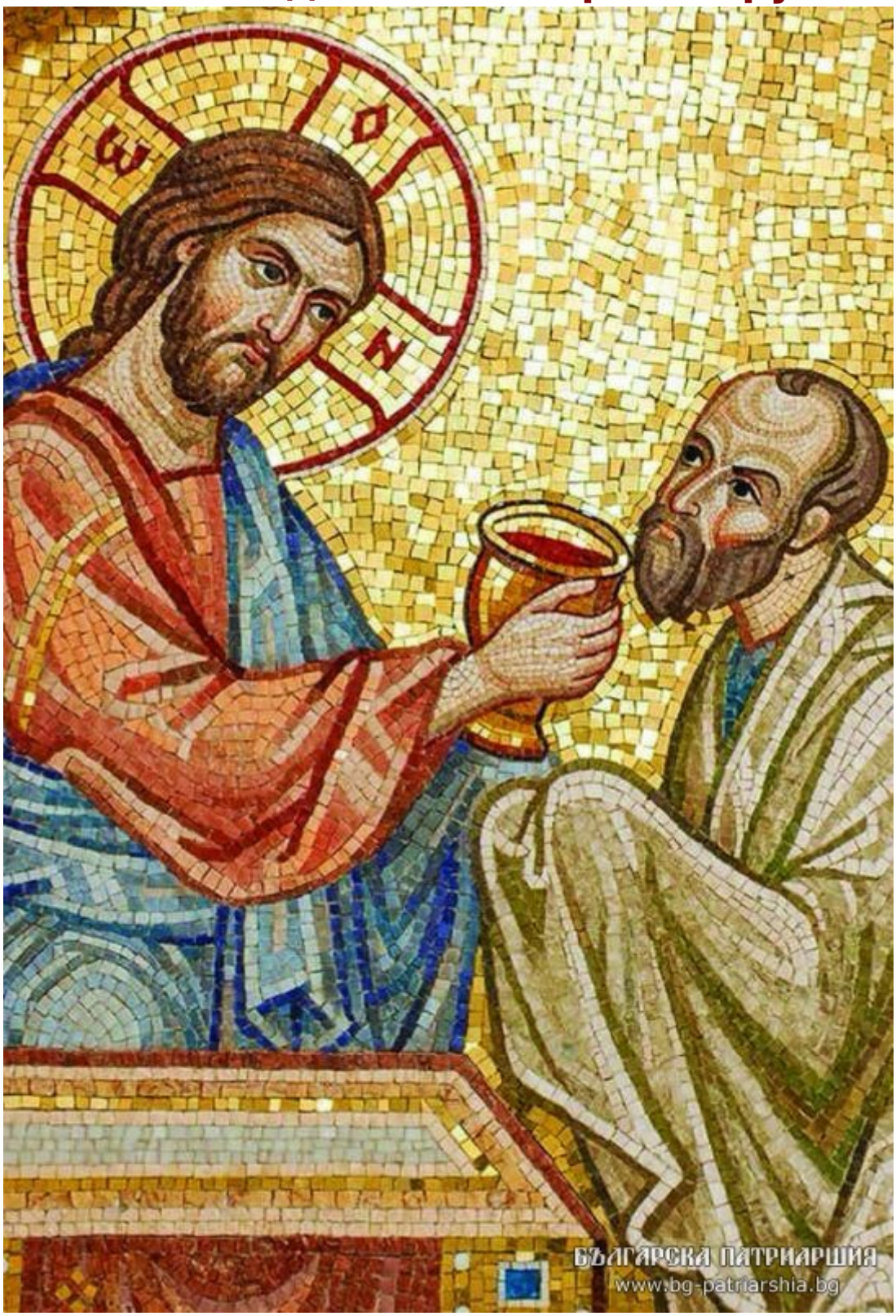

ОТВОРЕНО ПИСМО ОТ ИГУМЕНИ И ИГУМЕНИИ НА МАНАСТИРИ, МОНАСИ, МОНАХИНИ И СВЕЩЕНИЦИ ОТНОСНО ВЪВЕДЕНОТО ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ И ЕПИДЕМИЯТА С КОРОНАВИРУС.

До всички православни християни – членове

на Българската Православна Църква,

до страдащия български народ

20 март 2020г.

Отворено писмо от игумени и игумении на манастири, монаси, монахини и свещеници относно въведеното извънредно положение и епидемията с коронавирус.

Скъпи в Господа братя и сестри,

Дълбоко страдаме заедно с целия ни народ и молим Нашия Господ Бог Иисус Христос да отклони надвисналото над страната ни и целия свят изпитание, да прекрати пандемията, и в света да се възцари мир и благоденствие.

В тези тежки времена всеки един от нас трябва да даде всичко от себе си, според своето звание и професия, за прекратяване на идващото зло.

Братя и сестри, целта на човешкия живот е да достигнем светостта, т.е. пълно единение с Богочовека Иисус Христос и любов към ближния. Отклонихме се от целта, и всесъвършената Божия любов, желаеща да ни спаси, ни отрезвява, за да ни върне отново в своите обятия. Бог допуска да страдаме, за да осъзнаем очевидната истина, че телесната болест се предшества от духовно заболяване. Щом оставяме греха и безверието да царуват в нас, идва и неизбежният духовен резултат – болести, страдания, бедствия, нещастия. Единственият начин да оцелеем физически и духовно е да се обърнем отново към Създателя си, Когото изоставихме. Сега текат дните на Великия Пост. Нека в това време на покаяние, ние православните християни преосмислим отношенията си към Бога и ближния и се постараем чрез лекарствата на изповедта и светото причастие, на църковните тайнства, на съвместните молитви, придружени от дела на милосърдие и любов към ближния, да излекуваме душите си от епидемията на греха. Защото покаяние означава пълна ликвидация на греха. Тогава, по силата на духовните закони, ще победим и болестите.

От хилядолетия насам могочислени са случаите на прекратяване епидемии и бедствия, нападения на нашественици, земетресения, пожари и всяко зло, чрез светата Литургия, общи молитви на вярващите християни, молебени и литийни шествия с изнасяне на свети икони и мощи, освещаване на вода и поръсване на хората и домовете им. От многото записани ще приведем само няколко:

През 542 г., по времето на царуването на император Юстиниан Велики, в Константинопол имало епидемия, от която умирали по 10000 души на ден. Към това се прибавило и разрушително земетресение с множество трусове в Антиохия. На празника Сретение Господне, след като целият народ излязъл на литийно шествие с Честния Кръст и обиколил Константинопол, бедствието начаса се прекратило.

Подобно събитие се случило в Константинопол, когато градът е спасен от смъртоносна болест – извършило се кръстно шествие с част от Честния кръст Христов и водоосвещение, след което морът се прекратил, в чест на което е установен празникът на произхождението на Честния Кръст на 1 август.

През 1352г. град Новогород бил спасен от чума от чудотворната Богородична икона „Знамение”.

През 1654г. град Шуи в Русия бил спасен от чумна епидемия, след изнасяне

по улиците на града и домовете на Шуйско-Смоленската икона на св. Богородица.

През 1656г. град Казан е спасен от чумна епидемия след лития из целия град със Седмиезерната икона на св. Богородица, водоосвещение и помазване на вярващите.

През 1654г. и 1771г. град Рибна Слобода е спасен от чумни епидемии чрез литийно шествие по домовете на иконата на св. Богородица Одигитрия „Югска”.

През 1771 г., по време на най – страшната чумна епидемия в Русия, в Нижни Новогород била донесена Владимирската икона на Божията майка. Тя била понесена из града и станало чудо – хиляди получили изцеление покланяйки се и целувайки иконата, а чумата спряла точно до улицата, през която минало шествието. В същото време в гр. Калуга чумата била толкова жестока, че ежедневно умирали стотици хора и цели домове запустявали. Лекарите били безсилни. Тогава от манастира „св. Лаврентий”, донесли Калужската икона на Божията Майка, обходили всички улици и домове, обявили тридневен пост и отслужили пред нея всенароден молебен. И по застъпничеството на Божията Майка чумата се прекратила.

През 1755г. се прекратява чумната епидемия в Москва, Ярослав, Рябинск и Казан след литийно шествие по улиците и домовете и водосвет пред Казанската икона на Божията Майка.

През царуването на Екатерина Втора в Русия (1762-1796г.), след лития с иконата на св. Богородица „Радост на всички скърбящи”, се прекратила епидемията от едра шарка.

През 1830г. и след това през 1855г. се прекратила върлуващата в гр Изюм холера чрез лития по всички къщи на Изюмско – Плещанската икона на Богоматер и водоосвещението пред нея.

В Йерусалим Горненският девически руски манастир в Ейн Карем е спасяван два пъти от холера чрез изнасяне и лития с Казанската икона на Божията Майка, която се пази там.

Ще приведем и два случая от нашата страна, като те са много повече.

През 1837г. в Ловешко и Троянско възниква епидемия от чума. Троянските първенци съветали игумена на Троянския манастир да затвори обителта за

храмовия празник Успение Богородично, защото събралите се много хора ще заразят всички и мнозина ще умрат. Игуменът категорично отказал да изгони хората дошли за утеха и духовна подкрепа в светата обител. Някои от работниците и монасите в манастира се уплашили и избягали. Всъщност се оказало, че никой от пребиваващите в манастира не се заразил, а всички, които избягали били поразени от чумата и умрели.

През 1919г. в с. Кочериново бушувала „испанската болест". Всеки ден умирали по 6-8 души.Тогава повикали монаси от Рилския манастир с чудотворната икона на св. Богородица „Осеновица", която се пази там. След извършения молебен пред иконата в храма на селото, още същия ден, се прекратила епидемията и смъртни случаи вече нямало.

Дори и безбожният диктатор Сталин бил принуден през 1941г. да отвори 20000 храма в СССР, когато му било възвестено видението на Ливанския Митрополит Илия, че Русия ще бъде спасена, само ако се отворят храмовете и семинариите и се правят шествия с чудотворната Казанска икона на Богоматер. Лично маршал Жуков обиколил със самолет обсадената Москва, носейки иконата на борда. Веднага немците започнали да бягат в панически ужас, изоставяйки техниката и оръжията си. Иконата била носена пред войските по целия път на освободителната война от Сталинград до Берлин.

По време на епидемията от туберкулоза, в средата на двадесети век, в Гърция много свещеници са служели в църквите на болниците и санаториумите, като са причастявали стотици болни в последен стадий на болестта и по изискването на светите канони, след службата е трябвало да потребят (изпият) останалото св. Причастие. Не е известен нито един случай на заразен от болестта свещеник. Напротив – в една от болниците, където служили свещеник и дякон, дяконът в продължение на три седмици отказвал да потреби причастието поради страх от заразяване и се налагало да го потреби свещеникът. Оказало се, че след три седмици дяконът се е заразил, а свещеникът останал здрав. В тази тежка епидемия не се намерил нито един гръцки лекар, който да посъветва свещенослужителите да не потребяват Светите Тайни поради опасност от заразяване.

Както в дните на извънредното положение не спират дейности като здравеопазване, снабдяване с лекарствени средства, доставки на хранителни продукти и продажбата им в хранителните магазини, енергетика, и всички необходими за поддържане на телесния живот и здраве дейности, така и християните не бива да се лишават от духовната храна, без която умира душата, а по-сетне и тялото, която е светото Причастие, молитвата вкъщи и в

храма, църковните тайнства. Великият професор по гнойна хирургия и канонизиран за светец на православната църква, св. Лука Войн-Ясенецки, живял в средата на 20 век, и по чиито учебници се учат днес младите хирурзи, пише: „В Светото Причастие нашият Господ Иисус Христос се съединява с нас съвършено реално, субстанциално, със Своята истинска кръв и Своето Тяло, което ни е дал заради греховете на целия свят и заради нашите грехове". Самият той не прекратявал извършването на богослужения, св. Литургия и св. Причастие при никакви обстоятелства.

На всяка света Литургия в храма се извършват молитви за светската и духовната власт, за лекарите, за болните, пленените, затворниците, наркоманите, починалите. Чрез молитвите на Църквата се освещава всеки човек, независимо дали е вярващ или невярващ, цялата страна, целият свят.

Вярващите християни винаги са били едни от най-съвестните и отговорни граждани на държавата, защото се стараят да изпитват съвеста си, бдят над себе си и са научени на дисциплина. Затова призоваваме целия ни православен народ да спазва установените от властта изисквания на извънредното положение и да участва по-активно и молитвено в тайнствата на Светата ни Църква.

Нека всички се обединим в Светата Евхаристия, в покайни молитви и молебени да измолим прошка на греховете ни и Божията милост над целия свят.

Да не се страхуваме, християнинът е храм на Живия Бог и по думите на св. Евангелие „Този, Който е във вас е по-голям от онзи, който е в света (дявола)".1Йоан 4:4

Да си припомним думите на блаженопочиналия и приснопаметен архиерей на Църквата ни – Неврокопски Митрополит Натанаил, отнасящи се за дълга на всеки християнин: "Мой дълг е да спася всеки човек, да спася целия свят. Да отдам сърцето си на Христа, а живота – на ближния!"

Ако следваме стъпките на Христа по кръстния път към Голгота – с търпение, смирение и душевно спокойствие – ще посрещнем с радост Светлото Христово Възкресение и ще се поздравим с

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ВОИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

1. Зографски манастир „Св. великомъченик Георги Победоносец” –Света Гора – игумен архимандрит Амвросий с братството

2. Роженски манастир „Рождество Богородично”, игумен архимандрит Епифаний с братството

3. Хаджидимовски манастир „Св. великомъченик Георги Победоносец”, игумен архимандрит Теофил с братството

4. Чекотински манастир „Св. Архангел Михаил”, игумен йеромонах Михаил с братството

5. Правешки манастир „Св. великомъченик Теодор Тирон, игумен архимандрит Йоан

6. Руенски манастир „Св. Йоан Рилски”, игумен йеромонах Йоан с братството

7. Лопушански манастир „Св. Йоан Кръстител”, игумен архимандрит Нифонт с братството

8. Чипровски манастир „Св. Йоан Рилски”, игумен архимандрит Йоан с братството

9. Врачешки манастир „св. Четиридесет мъченици”, игумения монахиня Касиана със сестринството

10. Ресиловски манастир „Покров Богородичен“, игумения Мелания със сестринството

11. Гоцеделчевски манастир „Живоприемен Източник”, игумения монахиня София със сестринството

12. Клисурски манастир „Св. св. Кирил и Методий”, игумения монахиня Таисия със сестринството

13. Самоковски манастир „Покров Богородичен”, игумения монахиня Пелагия със сестринството

bg-patriarshia.bg